

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 72.721 van 25 maart 1998

A. 55.005/VIII-500
(voorheen III-16.971)

In zake : **GERARDY** Olivier,
Nesse 115
6600 Bastenaken,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 6 december 1993 ingediende verzoekschrift, waarbij Olivier GERARDY de nietigverklaring vordert van de volgende beslissingen :

1. de beslissing om hem vanaf 24 september 1993 zijn hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier te ontnemen;
2. de impliciete weigering om hem op te nemen in het kader van de beroepsonderofficieren;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 oktober 1997, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 20 maart 1998;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van luitenant-kolonel GOVAERT, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker was eerste sergeant in het tijdelijk kader.

Hij begint zijn militaire loopbaan in 1986 en tracht verscheidene keren, tevergeefs, naar het beroepskader over te gaan.

2. Op 17 maart 1992 laat hij zich inschrijven voor het vergelijkend examen 1992 om naar het kader van de beroepsonderofficieren over te gaan.

Zijn eenheidscommandant neemt die sollicitatie in aanmerking met de vermelding "goed", terwijl de hogere echelons slechts de vermelding "vrij goed" toekennen, zonder dat verzoeker zich wenst te rechtvaardigen.

Aangezien hij als in aanmerking komend gerangschikt is, krijgt hij toestemming om de opleiding aan de School van de pantsertroepen te Aarlen te volgen.

Die opleiding, waarvan hij op grond van zijn militaire staat van dienst deels wordt vrijgesteld, begint op 4 januari 1993.

Voor maart tot juni 1993 behaalt hij de volgende beoordelingen, geïllustreerd aan de hand van talrijke opmerkingen waarin zijn manier van dienen aan de kaak wordt gesteld :

- maart : 36,05 %
- april : 43,07 %
- mei : 36,15 %
- juni : 39,02 %

Hij tekent die beoordelingen zonder enige commentaar "Voor gezien".

3. Op 24 mei 1993 wordt verzoeker tijdens een oefening het slachtoffer van een ongeval dat hem een vrijstelling van dienst oplevert die volgens hem de oorzaak is van misverstanden tussen hem en de instructeurs.

Volgens de beoordelingsstaat betreffende de schoolopleiding aan de Wapenschool voor kandidaat-beroepsonderofficieren, opgemaakt op 27 juli 1993, behaalt hij in totaal 954,4 punten op de 1550, waarbij 120 punten op de 300 voor morele en karakteriële waarde.

Verzoeker tekent ook die nota zonder enige commentaar "Voor gezien".

4. Op 16 augustus 1993 dient hij een verzoek tot herziening van zijn cijfer voor morele

waarde in, waarbij hij aanvoert dat hij slecht beoordeeld is tijdens de cursussen van het kader van de beroepsonderofficieren.

Bij zijn verzoek zijn verscheidene, vroeger opgestelde persoonlijkheidsnota's gevoegd, alsook een verweerschrift waarin hij wijst op leemten in zijn opleiding die toe te schrijven zijn aan de dienst, alsook op het feit dat de instructeurs hem slecht gezind zijn, terwijl hij vroeger altijd goed aangeschreven stond.

Kolonel BEGHIN, korpscommandant, viseert het verzoek van verzoeker ongunstig en onderstreept daarbij dat verzoeker tot een maand nadat hij gezakt is heeft gewacht om op leemten in zijn opleiding te wijzen, terwijl hij als instructeur wellicht wel wist welke procedure hij daarbij moest volgen; hij merkt ook op dat verzoeker in zijn memorie vergeet te verwijzen naar zijn vroegere onvoldoendes voor de examens om naar het beroepskader over te gaan.

Uiteindelijk wordt het verzoek tot herziening van zijn cijfer "morele hoedanigheden" op 7 oktober 1993 afgewezen.

5. Inmiddels stelt zijn korpscommandant, kolonel BEGHIN, op 2 september 1993 voor verzoeker zijn hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier te ontnemen wegens zijn onvoldoendes voor "morele en karakteriële waarde" (120/300).

Verzoeker tekent dit voorstel "Voor gezien".

Generaal-majoor HUWAERT, chef van de generale staf, brengt op 23 september 1993 een gunstig advies uit over het verlies van de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier.

De Minister van Landsverdediging keurt het voorstel goed.

Op 23 september 1993 brengt luitenant-kolonel BAYET, chef van de generale staf, de eenheid van

verzoeker van die beslissing op de hoogte en op 1 oktober 1993 neemt de eenheid van verzoeker er kennis van.

Verzoeker tekent deze nota "Voor gezien" en preciseert : "Ik teken deze nota omdat ik er kennis van genomen heb. Ik ben het er evenwel niet mee eens dat ik beoordeeld ben zonder door de korpscommandant of de hogere overheid te zijn gehoord om mij te kunnen rechtvaardigen". Hij vermeldt geen datum naast zijn handtekening.

Op 5 oktober 1993 ontvangt hij de bestreden beslissing van 23 september 1993 om ze "te dagtekenen, te tekenen en (...) terug te sturen";

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling; dat hij uiteenzet dat de bestreden handeling gebaseerd is op de overweging dat hij niet langer de karakteriële en morele hoedanigheden bezit die voor de staat van beroepsonderofficier onontbeerlijk zijn, een overweging die gebaseerd is op een aantal cijfermatige beoordelingen, terwijl een maatregel met zulke belangrijke gevolgen uitvoerig gemotiveerd moet zijn; dat hij van oordeel is dat cijfers in dat opzicht ontoereikend zijn, aangezien ze niet verklaren waarom ze zijn toegekend; dat hij voorts onderstreept dat die cijfers in schrille tegenstelling staan met vroegere persoonlijkheidsnota's en met zijn aanstelling als instructeur; dat hij aanvoert dat dit gebrek aan motivering niet kan worden goedgeemaakt door de motivering die later is gegeven in de brief van 28 september (en niet oktober) 1993 die aan de voorzitter van zijn vakorganisatie was gericht;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat verzoeker op 16 augustus 1993 een verzoek tot herziening van de beoordelingsstaat en meer bepaald van de beoordeling van de morele en karakteriële waarde heeft ingediend, dat zijn korpscommandant daarover een met redenen omkleed advies heeft uitgebracht en dat verzoeker op 25 augustus 1993 daarvan kennis heeft gekregen; dat zij in hoofdzaak opmerkt dat verzoeker bovendien nalaat te verwijzen naar de maandelijkse steekkaarten met de beoordeling van de morele en karakteriële waarde voor de maanden maart tot juni 1993 die zeer gedetailleerde beoordelingen bevatten en die verzoeker ondertekend heeft, en dat de motivering van de beslissing, op basis van die gegevens, geen holle frase voor verzoeker kon lijken; dat zij voorts betoogt dat de Raad van State al geoordeeld heeft dat de vermelding dat een verzoeker geen 50 % van de punten heeft behaald, een afdoende motivering is; dat de verwerende partij, aangaande de opmerking van verzoeker dat de echte motivering van de beslissing te vinden is in de brief van 28 september 1993 die aan de voorzitter van zijn vakorganisatie is gericht, opmerkt dat een correcte lezing van het stuk het onmogelijk maakt om in dat stuk de betekenis te vinden die verzoeker eraan geeft;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord betwist dat hij van alle stukken kennis heeft gekregen; dat hij betoogt dat de motivering niet afdoende is omdat de minister geen toegang heeft gehad tot het volledige dossier en zich ertoe beperkt heeft een voorgedrukt formulier goed te keuren waarin de wettelijke voorwaarden waaronder men de hoedanigheid van kandidaat kan verliezen in herinnering worden gebracht, terwijl de wet van 29 juli 1991 de overheid ertoe verplicht haar beslissing zodanig te motiveren dat blijkt dat zij de toedracht van de zaak volledig heeft

onderzocht, met inachtneming van de rechten van verdediging;

Overwegende dat de bestreden beslissing, naast verwijzingen naar regelgeving, de volgende motivering bevat : "verliest de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier, omdat hij niet langer de nodige karakteriële en morele hoedanigheden bezit om als beroepsonderofficier te dienen"; dat in het voorstel betreffende het ontnemen van die hoedanigheid wordt vermeld dat verzoeker aan het einde van de opleiding een onvoldoende heeft behaald; dat verzoeker "Model B" van 2 september 1993, waarin het ontnemen van die hoedanigheid wordt voorgesteld, heeft ondertekend en de beoordelingskaart, die bij "Model B" was gevoegd, ook voor gezien heeft getekend; dat in tegenstelling met wat verzoeker beweert, uit het administratief dossier niet blijkt dat die punten een tegenstelling vormen met de vroegere beoordelingen van zijn persoonlijkheid en met zijn loopbaan in het algemeen, noch dat ze niet de echte motivering van de bestreden beslissing zijn; dat verzoeker niet aantoont dat een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling is begaan; dat de vermelding van de onvoldoende een afdoende motivering voor de bestreden beslissing is; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan de schending van § 483 van de Permanente Richtlijnen Opleiding (PRO); dat verzoeker aanvoert dat de grieven die tegen hem worden aangevoerd hem, in strijd met de voornoemde bepaling, niet met de vereiste nauwkeurigheid ter kennis zijn gebracht; dat hij opmerkt dat tijdens het begin van zijn opleiding, toen hij de eerste van de examenperiode was, geen enkele morele beoordeling is opgesteld; dat hij vindt dat de verwerende partij "geen kennis heeft genomen van alle feiten, noch van de gevolgen van het dienstongeval van

24 mei 1993" dat een gespannen sfeer heeft gecreëerd tussen verzoeker, die ervan verdacht werd makkelijk afwezig te zijn, en de instructeurs, wat in de brief van 28 september 1993 wordt bevestigd;

Overwegende dat, zoals bij het onderzoek van het eerste middel is gezegd, uit het administratief dossier enerzijds blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing voldoende kende en anderzijds dat geen enkel van de gegevens die hij aanvoert de stelling onderbouwt dat de overheid het geheel van de feiten niet juist heeft beoordeeld; dat de overheid tot slot niet verplicht was verzoeker tijdens de technische cursussen moreel te beoordelen; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan de schending van de rechten van verdediging en van het recht te worden gehoord; dat hij betoogt dat de brief van 28 september 1993 bewijst wat hij niet heeft kunnen verklaren in verband met de zware vermoedens waarvan hij de strekking niet kende; dat hij erop wijst dat hij al toen hij de kennisgeving van 23 september 1993 voor gezien heeft getekend, heeft vermeld dat hij niet was gehoord;

Overwegende dat verzoeker in zijn wederantwoord voorts betoogt dat de niet-mededeling van het aanvullende advies van 9 september 1993 van de korpscommandant, dat trouwens als "vertrouwelijk" wordt beschouwd, de gedachte versterkt dat zijn rechten van verdediging geschonden zijn;

Overwegende dat het feit dat het aanvullende advies van de korpscommandant van verzoeker als "vertrouwelijk" wordt beschouwd, geenszins de strekking heeft die verzoeker eraan geeft; dat dit advies

"Vertrouwelijk onderofficier" vermeldt en hem geen enkele beperking inzake het inkijken ervan oplegt; dat het middel, dat met het eerste en het tweede middel samenvalt, voor het overige niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftientwintig maart 1900 achtennegentig door :

de HH. GEUS,	kamervoorzitter,
LEROY,	staatsraad,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.